

чени, но, щомъ войниците дойдоха до задния окопъ, всички се нахвърляха въ окопа и отъ барабанныя огънь на врага никой не можеше да излѣзе напредъ. Къмъ това време сърбитѣ се бѣха приближили на 150 крачки отъ окопа. За да даде личенъ примѣръ, майоръ Димовъ излѣзе 20 крачки напредъ съ думитѣ: „Който е българинъ и милѣе за България, нека ме последва. Сърбитѣ сж малко ще ги прогонимъ!“ Всички войници като замаяни се гусеха въ окопа и никой не го последва. Тогава той заповѣда да се открие огънь по настѣпващия противникъ. Току-що се откри огънь, сърбитѣ проникнаха на дѣсния флангъ на задния окопъ. Намиращитѣ се тамъ войници отъ 1/43-а дружина почнаха бързо да отстѣпватъ назадъ. Това увлѣче и останалитѣ стрелци и всички тръгнаха назадъ. Сжщия моментъ падна убитъ и последниятъ офицеръ отъ 1/43-а дружина майоръ Кириловъ. Командуването на всички части пое майоръ Димовъ и заповѣда 16-а рота, която бѣ при скалитѣ на в. Борисъ, да заеме позиция и открие огънь по настѣпващитѣ сърби, а всички останали части да се събератъ задъ скалитѣ, да се устроятъ и да срещнатъ противника. Докато това още не бѣ извършено, неприятелски части се явиха отъ двата фланга и почнаха да хвърлятъ бомби по нашитѣ отстѣпващи части. Това окончателно разколеба нашитѣ войници и една частъ отъ тѣхъ отстѣпи по дола къмъ безименната височина, а друга — къмъ Тритѣ чуки. Командирътъ на 4/11-а дружина получи заповѣдъ отъ полковникъ Поповъ съ дружината си да заеме позиция при Тритѣ чуки и съ остатѣцитѣ отъ 43-и полкъ и 1/58-а дружина да организира тамъ отбраната. Противникътъ зае в. Каймакчаланъ, постави на него планински орждия и на 150 крачки отъ нашитѣ вериги започна да се окопава. Падна гжста мъгла и покри върха Каймакчаланъ съ своя гжстъ воалъ. На върха, между геройски загиналитѣ бойци, останаха само раненитѣ наши войници.

Падна Каймакчаланъ, но не помрачи челата на своитѣ храбри защитници. На гордото му и обвито съ вѣчни мъгли чело се изкачиха хиляди герои, послаха го съ труповетѣ си, напоиха го съ кръвта си и слѣзоха отъ него само десетки скелети, безъ никакви началници!

Когато противникътъ къмъ 8 часа почна да настѣпва на в. Каймакчаланъ, 2/11-а дружина отъ Тритѣ чуки откри силенъ фланговъ пушеченъ и картеченъ огънь и съ това помогна твърде много за отбиване на първата атака. Съ падането на в. Каймакчаланъ положението на дружината стана непоносимо. Противникътъ отъ в. Борисъ почна да фланкира съ пушеченъ, картеченъ и артилерийски огънь разположението ѝ. Лѣвофланговитѣ 5-а и 8-а роти къмъ 15 часа по заповѣдъ на командира на полка се оттеглиха на севернитѣ склонове на к. 2358, а 6-а и 7-а останаха на мѣстата си. Падналата къмъ 17 часа гжста мъгла помогна за безпрепятственото оттегляне на 5-а и 8-а роти. Къмъ 21 часа 4/11-а дружина, която бѣ заела позиция при чукитѣ, получи заповѣдъ отъ командира на бригадата да се оттегли на к. 1881, гдето да заеме позиция. Следъ оттеглянето на 4/11-а дружина командирътъ на полка заповѣда 6-а и 7-а роти незабелязано за противника да се оттеглятъ къмъ дружината на севе-